

РЕШЕНИЕ

№ 230

гр. Стара Загора, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Й. Георгиев

Членове: Спасена В. Драготинова
Цветислава Ив. Стайкова

при участието на секретаря Маргарита Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Спасена В. Драготинова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20235500600806 по описа за 2023
година

Производството е по чл.318 и сл. от НПК.

Постъпила е въззивна жалба от защитника на подсъдимия **М. Н. Н. - адв. М. Т. от АК-Стара Загора**, срещу Присъда № 41 от 17.05.2023г., постановена по НОХД № 277/ 2023г. по описа на РС-К., с която подсъдимия Н. е признат за виновен в това, че в периода 01.10.2022г.- 05.10.2022г. в гр. М. и в гр.К. , в условията на опасен рецидив и продължавано престъпление, на три пъти, е отнел и направил опит да отнеме чужди движими вещи от владението на различни лица, без съгласието на собствениците им с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание **чл. 196, ал.1, т. 2, вр. с чл. 195, ал.1, т. 3, т.4 и т.12, вр. с чл. 194, ал.1, вр. с чл. 29, ал.1, б. а“**, вр. с чл. 26, ал.1 и чл. 54 от НК го е осъдил на 12 години лишаване от свобода, което наказание да изтърпи при първоначален строг режим, като на основание чл. 58а, ал.1 от НК е намалил така определеното наказание с една трета и е определил за изтърпяване наказание от **8 години лишаване от свобода** при първоначален строг режим на основание чл. 57, ал.1, т.2, б. „а“ от ЗИНЗС. На основание чл. 59, ал.1 от НК е приспаднало времето, през което подсъдимия е бил с МН „ЗС“, както и 72- часовото

задържане от РП-Стара Загора. С присъдата подсъдимия Н. е осъден да заплати и направените по делото по ДП разноски в размер на 926, 98 лева по сметка на ОД на МВР-Стара Загора.

Оплакванията в жалбата на защитника са две: **за явна несправедливост** на наложеното наказание, което намира, че е прекомерно завишено с оглед по- ниската му обществена опасност предвид оказаното от подзащитния му съдействие на органите по разследването както и сравнително ниската стойност на отнетите вещи. Предвид което моли за изменение на присъдата и намаляване размера на наложеното наказание и за приложение на разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК. Алтернативно **в случай, че съдът прецени, че са налице допуснати съществени процесуални нарушения** при постановяване на присъдата, прави искане за отмяна на същата и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. В съдебно заседание жалбата се поддържа от защитника на подсъдимия и от самия подсъдим, която заявява, че поддържа казаното от адвоката си.

Представителят на ОП-Стара Загора взема становище за основателност на жалбата като намира, че наложеното наказание е прекомерно и неправилно съдът е приел, че в случая са налице само оттегчаващи, а липсват изобщо смекчаващи вината обстоятелства. Като смекчаващи вината и отговорността обстоятелства съдът неправилно не е отчел съгласно константната практика на съдилищата направените самопризнания от подсъдимия още на ДП както и младата му възраст.

Окръжният съд след проверка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и като взе в предвид оплакванията в жалбата и протеста, доводите на страните, преценени с оглед изискванията на материалния и процесуалния закон, и извърши цялостна проверка на невлязлата в сила присъда на основание чл.314, ал.1 във вр. с чл.313 от НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба на подсъдимия срещу присъдата в частта и до наложеното наказание е ОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваната присъда подсъдимия **М. Н. Н.** е признат за виновен в **тов периода от 01.10.2022г. до 05.10.2022г. в гр.М. и в гр.К., в условията на рецидив и продължавано престъпление**, на три пъти е отнел и направил от отнеме чужди движими вещи от владението на различни лица- престъплен

чл.196,ал.1,т.2, във връзка с чл.195,ал.1,т.3,т.4 и т.12, във връзка с чл.194 във връзка с чл.29,ал.1,б.,„а“, във връзка с чл.26,ал.1 от НК. Това е станал три отделни деяния както следва:

-на 01/02.10.2022г. в гр.М., чрез разрушаване на прегради здраво направ защита на имот/счупване на прозорец на задна лява врата на лек автомобил м. С1 С 3 с рег. № СТ3159ВХ, е отнел чужди движими вещи- 1 бр. мобилен телефон HUAWEI P 30 Lite Dual Pearl с IMEI 868676040775569 на стойност 337,50 лв. синя ученическа раница със сиви ципове с надпис „CP – CLOOC PASC“ на стойност 250лв, 1 бр. комплект учебници и тетрадки за първи клас на стойност 60 лв. бутилка за вода на стойност- 12 лв, 1 бр. кутия за храна на стойност 14 лв, всичката обща стойност 673, 50 лв. от владението на Зорница Иванова Иванова;

-вечерта на 04.10.2022г. срещу 05.10.2022г. в гр.К., от паркинг намиращ се южно от ДГ„Т.“ и северно от ул.,„Ц.И.Ш.“ до №36, е отнел чужди движими моторно превозно средство- лек автомобил марка „Опел“, модел „Кадет“ с рег. 35 92 СМ на стойност 900.00 лв. и намиращи се в него- 1 бр. товарна количка колелета на стойност 150.00 лв., колан/пояс/ за кръст на стойност 40 лв./четиридесет и два лева/, 2 бр. наколенки всяка на стойност 16 лв./шестнадесет лв./, всичко на обща стойност 1124 лв.от владението на Х.Х.Ж

- вечерта на 04.10.2022г. срещу 05.10.2022г. в гр.К., на бул. „К.А.Б.“ до вх.А, чрез използване на техническо средство/ нож тип пеперуда/ е направил да отнеме чужди движими вещи- моторно превозно средство- лек автомобил „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег. № РВ7699СК, на стойност 1650.00 лева (шестстотин и петдесет лева) от владението на Н.Т.Н.,

или всичко на обща стойност 3447,50 лв., без съгласие на собственици и с намерение противозаконно да ги присвои., поради което и на осн. чл.196 ал.1 вр.чл.195 ал.1, т.3, т.4 и т.12, вр. с чл.194 ал.1, вр. с чл.29 ал.1 б.,„а“, вр. чл. 26, чл.54 от НК го е осъдил на дванадесет години лишаване от свобода при първоначален строг режим, като на осн. чл.58а ал.1 от НК това наказание е намалено с 1/3, и краен размер е определено за изтърпяване наказание от осем години лишаване от свобода при първоначален строг режим. На основание чл.59,ал.1 от НК правителството е приспаднало времето, през което подс. Н. е бил с мярка за неотклонение „Задържан под стража“ и е бил задържан за срок от 72 часа, считано от 08.10.2022г..

Законосъобразно е процедирано и по разнските като подс. Н. е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР-Стара Загора направените по делото разходи

размер на 926,98 лева.

Делото пред съда е протекло по реда на съкратеното съдебно следствие **371, т.2 от НПК** - с признаване на всички факти и обстоятелства по обвинителния акт като подсъдимият не оспорва извършването на деянието и авторството му, които са безспорно доказани, като в жалбата си и пред съда обжалва присъдата само от гледна точка на наказанието. Тъй като обаче се прави и алтернативно искане - за отмяна на присъдата при наличие на съществено процесуално нарушение, а и служебно съдът намира за необходимо следва да изложи съображения по отношение законосъобразността на постановяването на съдебен акт изцяло.

При служебната проверка на присъдата не се установиха допускания на ДЗ от съда съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, респ. подсъдимия. Фактическата обстановка по делото е правилно и безспорно изяснена най-вече от направените от подсъдимия самопризнания по фактите и дадените от него подробни и пълни обяснения, които облекчили в значителна степен работата на органите по разследването. В тази връзка са и показанията на св.С.А.Д., която е придружавала подсъдимия в дните, в които същият е извършил инкриминираните деяния, както и показанията на пострадали свидетели. От обективна страна М. Н. Н., в периода от 01.10.2022г. до 05.10.2022г. в гр.М. и в гр.К., е отнел и направил опит да отнеме чужди движими вещи владението на различни лица, като е преустановил владението на тези лица за вещите, предмет на престъплението, установил е трайна власт върху тях и впоследствие се е разпоредил със същите. От субективна страна правилно е прието, че същият е извършил престъплението, за което е обвинен, виновно - при условия на пряк умисъл, по смисъла на чл.11, ал.2, хипотеза 1-ва от НК, тъй като е съзнателно с общественоопасния характер на деянията, предвиждал е общественоопасни последици и е искал настъпването им. Тъй като по отношение на две от деянията отнемането е **осъществено чрез разрушаване на прегради, здраво направено за защита на имот**, поради което действително е налице съставът на **чл.195, ал.1, НК**.

По отношение на третото деяние/ извършено вечерта на 04.10.2022г. и на 05.10.2022г. в гр.К., на бул. „К.А.Б.“ №109, до вх.А/ е налице опит за отнемане на чужда движима вещ - моторно превозно средство - описания лек автомобил „Фолксваген“, модел „Голф“, който е **осъществен чрез използване на технич. средство** /нож тип пеперуда/, но тъй като деянието е останало недовършено

независещи от дееца причини/ не могъл да приведе двигателя в движение, въпреки два пъти успял да го приведе в работен режим/, е налице довършен опит, е налице съставът на **чл.195, ал.1, т.4 от НК**. При продължавано престъпление се поглъща и деецът се наказва съобразно включените в него деяния, взети в тяхната съвкупности с причинения от тях общ престъпен резултат.

При отнемането и опита за отнемане на посочените моторни средства- лек автомобил марка „Опел“, модел „Кадет“ с рег.№..... и лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег. № РВ7699СК, е налице квалифициращото обстоятелство по **т.12 на чл.195, ал.1, от НК**.

По отношение оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание:

Видно от справка за съдимост, подс. Н. е на 24 години, и е с характеристични данни като до момента е осъждан общо 18 пъти, вкл. общо 10 непълнолетен, предимно за престъпления против собствеността- дребни кражби, присвоявания на МПС, като най- високото по размер на наказание, което е търпял до момента, е 2 години лишаване от свобода. Има множество криминалистични регистрации. По ЧНД №4/ 2021г. на РС-К. с Определение от 23.02.2021г., влязла в сила на 10.03.2021г., на **осн. чл. 25,ал.1, във вр. с чл.23,ал.1 от НК**, са кумулирани наложените му наказания по НОХД № 646/2020г. по описа на РС Сл. по НОХД №1350/2020г. и по НОХД №718/2020г., двете по описа на РС К., като определил **едно общо наказание по трите дела в размер на две години „лишаване от свобода“** при първоначален „строг режим, което той е изтърпял и на 11.02.2021г. бил освободен от затвора. Законосъобразно е прието на основание чл.30,ал.1 от НК, че към момента на извършване на настоящото му деяние/ 01.10.-05.10.2022 г./ изтекли пет години от изтърпяване на наказанието по предишните присъди, следователно настоящата му престъпна дейност се явява в условията на опасен рецидив съгласно чл.29,ал.1,буква „а“ от НК. Тъй като и трите деяния поотделно осъществяват един и същи състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, налице е продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК. Поради което квалификацията на деянието по чл.196, ал.1, т.2, вр. с чл. 195, т.3, т.4 и т.12, вр. с чл. 194, ал.1, вр. с чл. 29, ал.1,буква „а“, вр. с чл. 26, ал.1 от НК е правилна.

В съдебно заседание подсъдимият е признал изцяло фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като производството е протекло по реда на съкратеното съдебно следствие- **чл.371,т.2 от НПК.**

При определяне на вида и размера на наказанието РС правилно е отчетелно отегчаващи вината обстоятелства: лошите характеристични данни, обременеността на съдебно минало, проявената упоритост при преследване на престъпните цели, високата стойност на отнетото имущество. Неправилно обаче са отчетени като отегчаващи липсата на каквато и да било критичност у дееца, и не са били отчетени ни смекчаващи отговорността му обстоятелства. В резултат на което наказанието е определено при превес на отегчаващите вината обстоятелства и то към предвидения от закона максимален размер от дванадесет години лишаване от свобода, което е редуцирано на основание чл.58а, ал.1 от НК с 1/3 до размер на осем години лишаване от свобода. Действително, налице е висока обществена опасност на деянието на дееца, но неправилно не са отчетени от съда наличието в случая на смекчаващи вината обстоятелства като проявената самокритичност, съжаление и и разкаяване предвид направените от подсъдимия пълни самопризнания още на ДП, които в голяма степен са допринесли за бързото приключване на разследването. Освен това са отчетени като такива и тежкото му материално и социално положение, а също и младата му възраст. Известно е, че не размера на наложеното наказание, а неговата неотвратимост, би могла да въздейства превъзпитателно, поправително и възпиращо върху подсъдимия и останалите членове на обществото, и в това се изразява смисълът на разпоредбата на чл.36 от НК. Поради което наложеното наказание от 12 години лишаване от свобода, което е към максимума на предвиденото в нормата на чл.58а, ал.1 т.2, вр.чл.195 ал.1 от НК наказание/ от 3-15 г./, се явява прекомерно и несправедливо. То е много над средната на предвиденото в закона наказание от 3 години/. Лошите характеристични данни и обременеността на съдебно минало следва да бъдат отчитани като едно, а не две отегчаващи вината обстоятелства. Второто отегчаващо обстоятелство е извършването на деянието в условията на продължителна престъпна дейност/ отчетена от съда като проявената упоритост при преследване на престъпните цели. Третото отегчаващо обстоятелство действително е високата стойност на отнетото имущество. Предвид гореизложеното настоящият въззивен акт намира, че в случая наказанието на подсъдимия следва да бъде определено при отчитане на смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства/така както е предложил прокурорът, участващ във въззивното съдебно заседание/, респ. в размер на 9 години лишаване от свобода. Последното на основание чл.58а, ал.1 от НК следва да

редуцирано с 1/3 до размер на шест години лишаване от свобода. Поради което определи наказание в този размер. За постигане целите на наказанието и най-ефективно при първоначален строг режим на основание чл.57 ал.1 т.2 б."а" от ЗИЗ. Предвид гореизложеното с цел да се въздейства предупредително както извършителя с цел да му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, в случая няма място за приложението на института на условно осъждане.

С оглед на което обжалваната присъда следва да бъде изменена в част досежно размера на наложеното наказание, В останалата част настоящият въпросен съд намира присъдата за напълно законосъобразна и обоснована, постановена в отсъствие на допуснати процесуални нарушения, и липса на явна несправедливост на наложеното наказание досежно неговия размер. С оглед на което тя следва да бъде потвърдена в останалата част.

Водим от горното и на основание **чл.337, ал.1, т.1 от НПК, във връзка с чл.334, т.3 от НПК** съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 41 от 17.05.2023 г., постановена по НОХД № 41/2023 г. по описа на РС-К., **В ЧАСТТА и досежно наложеното наказание на подсъдимия М. Н. Н. с ЕГН *****,** роден на 27.06.1999 г. в гр. Казанлък, Ст.Загора, с постоянен адрес: гр. М., ул. „Г.М.“ № 36, български гражданин, средно образование, неженен, безработен, осъждан, **като НАМАЛЯВА също дванадесет години лишаване от свобода на девет години лишаване от свобода,** на основание **чл. 58а, ал.1 от НК** намалява с една трета, като осъжда да изплати наказание от **ШЕСТ ГОДИНИ** лишаване от свобода при първоначален „с строг режим на основание чл.57 ал.1 т.2 б."а" от ЗИНЗС.

ПОТВЪРЖДАВА обжалваната присъда **В ОСТАНАЛАТА И ЧАСТ.**

На основание чл. 346 т. 2 вр. с чл. 338 от НПК настоящото решение подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____